

zaplatil. Tím byla tato dodávka úplně vyřízena oběma stranami, jak správně uznal již odvolací soud. Ujednaly-li pak strany dne 27. června 1928, že žalovaný tento stroj žalobci dodaný a jím také již zaplacený vymění za jiné dva stroje, nešlo o náhradní dodání za účelem plnění původní kupní smlouvy, jak se dovolání snaží dolíčiti, při čemž ovšem mlčením pomijí důležitou okolnost, že kupní cena již byla zaplacená, nýbrž o ujednání úplně nové a zcela samostatné smlouvy směnné, kde hodnotou a protihodnotou byly stroje, při čemž na věci nic nezměnila okolnost, že žalobce stroj, jež měl odevzdati, nějakou dobu před tím koupil od žalovaného. Nesplnil-li žalovaný tuto druhou — směnnou — smlouvu včas, jak tvrdí žalobce, mohl žádati splnění a náhradu škody pro opoždění nebo mohl, stanoviv přiměřenou lhůtu k dodatečnému plnění, prohlásiti, že od smlouvy, rozuměj od směnné smlouvy, odstupuje (§ 918 obč. zák.) pokud se týče, kdyby plnění bylo bývalo zmařeno zavinením žalovaného nebo náhodou, za kterou žalovaný odpovídá, náhradu škody za nesplnění neb odstoupiti od smlouvy (§ 920 obč. zák.), a v případě odstoupení žádati i náhradu škody (§ 921 obč. zák.), při čemž ovšem musil tvrditi a po případě i prokázati, že žalovaný škodu zavinil a jaká je tato jeho domnělá škoda, a to již v prvé stolici, nikoli teprve v dovolání, ale nikdy nemohl žalobce právem žádati, by mu žalovaný vrátil 3.969 Kč, které mu zaplatil za stroj žalovaným prodaný. Na věci nic nemění okolnost, že žalobce, uplatňuje zadržovací právo pro svou domnělou pohledávku na navrácení zaplacených 3.969 Kč, je výslovně neoznačil jako kupní cenu, an tento zaplacený peníz vskutku nebyl, než právě kupní cenou za onen původně žalobci dodaný šicí stroj »Oberlock«. Posoudil tudíž odvolací soud věc po právní stránce bez omylu. uznáv, že žalobci nepřísluší pohledávka, pro kterou uplatňuje zadržovací právo. Nepřísluší-li tato pohledávka žalobci vůbec, netřeba řešiti další otázky, zda pohledávka jinak vyhovující podmínkám čl. 313 obch. zák. musí býti již v době podání žaloby dospělá a likvidní, pokud se týče i související.

Čís. 10307.

Jde o obchod distanční (čl. 347 obch. zák.), bylo-li zboží za účelem splnění kupní smlouvy spolupůsobením třetí osoby (dráhy) odesláno prodatelem kupiteli, třebaže doprava šla na účet kupitelův a třebaže bylo zboží v prodatelově bydlíšti ukázáno.

Rozprodal-li kupitel téměř celou zásilku až na nepatrnou část, schválil tím zboží podle čl. 347 obch. zák.; prodatel nedopustil se protiprávního činu, z něhož by mohl kupitel dovozovati náhradní nárok.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1930, Rv I 1775/29).

Žalobce dodal žalovanému vagon vánočních stromků. Proti žalobnímu nároku na zaplacení zbytku kupní ceny namítl žalovaný započtením vzájemnou pohledávku z náhrady škody (§ 932 obč. zák.), ježto dodané

stromky byly méněcenné, čímž prý žalovanému ušel zisk. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Stromky, které dodal žalobce žalovanému, byly mu zaslány do M. z B. Jde tedy o obchod distanční po rozumu čl. 347 obch. zák., aniž záleží na tom, že kupní smlouva byla ujednána v B., neboť nerozhoduje, kde bylo uskutečněno právnícké odevzdání, nýbrž rozhoduje, že zboží bylo za účelem splnění kupní smlouvy spolupůsobením třetí osoby (dráhy) odesláno žalobcem jako prodátelem žalovanému jako kupiteli a takto převedeno z moci žalobce do moci žalovaného. Nesejde ani na tom, že doprava šla na účet žalovaného, ani na tom, že zboží bylo v prodávatelské bydlíšti ukázáno. Podle čl. 347 obch. zák. jest kupitel povinen, ohledati zboží bez prodlení po odevzdání, pokud to lze provésti podle řádného obchodního postupu a ihned oznámiti prodávateli shledané vady, jinak platí zboží za schválené, leč by šlo o vady, které při tomto ohledání na místě dodání nebyly poznatelné. Ale žalovaný oznámil vady, ač zboží došlo do M. dne 8. prosince 1927, teprve dne 19. prosince 1927, tedy opožděně. Dovolání ovšem tvrdí, že žalovaný vady vytýkal před tím ústně a že šlo o vady tajné. Než, nehlédíc k tomu, že žalovaný těmito námitkami se ocitá v rozporu, nebylo v první stolici tvrzeno, kterého dne žalovaný vytýkal vady ústně, takže nelze posouditi, zda učinil tak včas, a nešlo ani o vady tajné, ano k poznání vad tvrzených žalovaným, že stromky, svázané po 4 až 8 kusech drátem, byly téměř bez výjimky malé a jen jednostranně a slabě ovětvené a veskrz tak méněcenné, že je žalovaný musel částečně prodati po 4—8 Kč, z části je dáti rozsekati na palivo, dozajista nebylo zapotřebí, je rozdělovati a rozestavovati. Mohl se tudíž žalovaný o jakosti zboží přesvědčiti ihned, jakmile dne 8. prosince 1927 bylo dopraveno na prodejní místo, třebaš jen namátkou, a učiniti předepsané oznámení. Ale žalovaný tak neučinil, nýbrž rozprodal téměř celou zásilku až na víceméně nepatrnou část stromků a tím schválil zboží podle čl. 347 obch. zák. Z toho plyne, že žalobce smlouvu splnil a že se nedopustil protiprávního činu (porušení smlouvy), z něhož žalovaný dovozuje náhradní nárok. Že žalobce žalovanému připověděl určité vlastnosti stromků, nebylo nižšími soudy zjištěno, než podle toho, co výše uvedeno, by ani to na věci nic neměnilo. Výrok napadeného rozsudku vyhovuje zákonu a věci, třebaš s jeho důvody podle toho, co výše uvedeno, nelze plně souhlasiti.

Čís. 10308.

Námítky podle §§ 35 a 36 ex. ř. lze podati jen proti vymáhajícímu věřiteli, nikoliv proti právnímu zástupci, jenž návrh na povolení exekuce neučinil jménem vlastním, nýbrž jménem cizím, třebaš za osobu (firmu), již v době podání exekučního návrhu již nebylo.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1930, Rv I 1824/29).